

[J. M. Pedersen.]

betalt, at de pågældende økonomisk kører fast. Når vi ser på statistikken over fallitter, så var der i 1952 270 personer, der gik fallit, og i 1953 260, men i år er vi i juni måned alene oppe på 126, i juli på 149 og i august på 127, det vil sige, at den lovgivning, der er gennemført, pengeindskrænkningen, byggelovgivningen og afbetalingsloven, har skabt så store vanskeligheder ude omkring, at der nu næsten på to måneder er lige så mange, der går fallit, som der før var på et helt år.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Tror det ærede medlem ikke, at det, han nu taler om, er de vanskeligheder, der er opstået under krigen som følge af de ekstraordinære forhold? Men det var ikke det, det ærede medlem sagde i går; det var, at det var loven af 1937, der var årsag til, at ingen ville bygge. Jeg synes, det ærede medlem skulle komme herop og erkende, at det, han sagde i går, det passer ikke.

Poul Møller: Endnu i dette øjeblik har det høje ting i ørerne det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards bemærkning om, hvad der passer, og hvad der ikke passer, og det ærede medlems retledning af andre medlemmer på mange områder. I sin ordførertale her den 18. oktober var det ærede medlem inde på en meget stærk karakterisering af de bemærkninger, de artikler og de taler, der var fremkommet fra venstres og fra det konservative folkepartis side i løbet af de sidste måneder om statens overtræk i nationalbanken. Ifølge fortrykket udtalte det ærede medlem, at der blev givet en usandfærdig fremstilling af forholdene, og at det var rædselsskildringer, som disse to partier burde holde sig for gode til at kolportere.

Nu er det således, at vi altid gerne tager imod vejledning og også gerne af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, men vi, som

skriver om disse ting, vil gerne have denne vejledning her i dag, fordi der er visse ting, jeg i hvert fald ikke kan forstå i den redegørelse, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gav tinget om overtrækket. Det ærede medlem udtalte således, det findes i folketingets forhandlinger spalte 133:

„Man skriver f. eks., at nu har finansministeriets overtræk i nationalbanken nået det formidable beløb af over 700 mill. kr., men man fortier, at samtidig er der i henhold til bestemmelser, som bl. a. det radikale venstre har forlangt lovfæstet, siden 1. april 1954 af de nye afgifter hensat ca. 450 mill. kr. på en anden særkonto i nationalbanken.

Den 15. oktober i år var den sædvanlige overtrækskonto 600 mill. kr. Trækker vi herfra de 450 mill. kr., staten har indsat på særkontoen, er den købekraft, overtrækket repræsenterer, altså kun 150 mill. kr., og dette beløb søges nedbragt ved salg af obligationer, staten ligger inde med.“

Denne fremstilling skulle altså give udtryk for, at det hele har været overdimensioneret. Nu har det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard den fordel at kunne komme med denne redegørelse på en dag, da man netop har fået balancen, som da er 200 mill. kr. bedre, end den var på det tidspunkt, da man kritiserede og diskuterede det. Men tager vi forholdet fra 1. april 1954 til 15. oktober 1955 og bygger på nationalbankens 14 dages opgørelse, får jeg i hvert fald et andet resultat ud af disse tal. Og det er herom jeg gerne vil udbede mig det ærede medlems vejledning for at få at vide, hvem det er, der har optrådt usandfærdigt i denne sag.

Den 1. april 1954 forholdt statens løbende konto, overtrækskonto, sig således, at staten havde et tilgodehavende på 200 mill. kr. Den 15. oktober 1955, den dag det ærede medlem tager som slutdatoen, har staten i stedet for et tilgodehavende på 200 mill. kr. en gæld på 579 mill. kr. på denne løbende konto. Denne kontos forringelse bliver da,